

Αθήνα, 24/2/89

Αγαπητέ Νέκιε,

Στο σημείωμά σου μιλάς για κάποιο μήνυμα, δεν ξέρω πιο έννοιας, εκτός από τα γράμματα που μου 'στειλες από την Αγγλία. Μου δες ότι πνίχεται στην ηλιθιότητα της δουλειάς. Τουλάχιστον εσύ κάτι μεταδίδεις σε άλλους. Εγώ ετοιμάζω για δημοσίευση ένα βιβλίο που δεν μ'εκφράζει πλέον ~~και~~ μου 'ρχεται να το πετάξω.

Οι "Λογοτεχνικοί Τόποι" του Λονδίνου πέρναν κριτικές και παρουσιάσεις ~~επισημοποιώντας~~ μόνο βιβλίων που έχουν δημοσιευτεί μετ' στον περασμένο χρόνο. Αν ποτέ με το κηλο ξαναδημοσιευτούν "Οι Συμφορτές", δες μου το γρήγορα γά να 'μαι μέσα στα χρονικά όρια, όπως ήμεως θα γράφω ~~μια~~ κριτική που θα τους 'αλλάξει τα φώτα. Με αξιοβραβιωτή μελέτη παρουσίασης τα φαινόμενα της Αγγλοφιλίας δια μέσον της προσωπικής αφήγησης.

Πως πήγε η πρόθεση του τόμου;

Πήρα γράμμα από τον Μιχάλη και του 'γραψα. Τι κάνει το ζευγος;

Μια γνώση μου δημοσιογράφος - Αγγλίδας - Kevin (όχι Kevin) Hope, που δουλεύει για το Associated Press, μεταφέρθηκε τελευταία από την Αθήνα στη Λευκωσία - της έδωσα το τηλέφωνό σου.

Σε χαρτί με 'χατή,

Κέρω

Δεν αποκλείεται να κατέβω στην Κύπρο κάποια ώρα για να διαβουλευθώ μερικούς 'οχλητικούς μου β' αυτό χειρόγραφο. Άλλωστε η Αθήνα κατάντησε αφιλόσημη. Πρώτο βραβείο θλιβερότητας έξι δώδεκα ^{είσω} τοπικές ειδήσεις στο ραδιόφωνο.